

คำแนะนำสำหรับเกษตรกรในการป้องกันและควบคุมโรคใช้หัวัดในสุกร

การป้องกันโรค

๑. ให้มีการสุขาภิบาลการเลี้ยงสุกรที่ดี

๑.๑ ทำคอกให้สะอาด ไม่ชื้นแฉะ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก สุกรไม่อยู่ในที่หนาวเย็น ร้อน หรือถูกฝนมากเกินไป

๑.๒ ให้อาหารที่มีคุณภาพ ถูกสัดส่วน และสะอาด รวมทั้งเสริมวิตามินในอาหารสุกร เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์และลดความเครียดของสัตว์

๑.๓ เข้มงวดตรวจสอบให้นำสุกรที่ปลอดโรคเข้าเลี้ยงในฟาร์ม

๑.๔ เข้มงวดการเข้าออกฟาร์มของบุคคลและยานพาหนะ โดยใช้น้ำฆ่าเชื้ออย่างสม่ำเสมอ

๑.๕ เกษตรกรควรปรับระบบการเลี้ยงให้เข้าสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน ซึ่งจะช่วยป้องกันการเกิดโรคระบาดและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสุกรที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้เลี้ยงสุกรและผู้บริโภค โดยเกษตรกรติดต่อรายละเอียดการจัดทำมาตรฐานฟาร์มได้ที่ปศุสัตว์อำเภอในพื้นที่หรือปศุสัตว์จังหวัด

๒. สังเกตอาการป่วยของสุกรในฝูงอย่างสม่ำเสมอ โดยอาการของสุกรที่ป่วยด้วยโรคใช้หัวัดสุกร จะแสดงอาการมีไข้ ซึม เบื่ออาหาร ไอจาม น้ำมูกไหล หากพบอาการดังกล่าวให้แจ้งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ทราบภายใน ๒๔ ชั่วโมง

๓. หลีกเลี่ยงการเลี้ยงสัตว์ปีกในบริเวณเดียวกับที่เลี้ยงสุกร เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดการรวมพันธุกรรมระหว่างเชื้อไวรัส ไข้หวัดนก และ ไข้หวัดสุกร

๔. ห้ามผู้ป่วยที่มีอาการทางเดินหายใจ เช่น เป็นหวัด ไอจาม เข้าในคอกเลี้ยงสุกร หากผู้เลี้ยงสุกรหรือผู้ที่สัมผัสสุกรมีอาการป่วยในระบบทางเดินหายใจ ให้รีบไปพบแพทย์ทันที

การควบคุมโรค

๑. สุกรที่แสดงอาการป่วยให้รักษาตามอาการเช่นฉีดยาปฏิชีวนะหรืออาจต้องให้สารน้ำหากจำเป็น ส่วนสุกรที่เลี้ยงร่วมฝูงให้ยาปฏิชีวนะโดยผสมยาให้สุกรกิน เพื่อลดการแทรกซ้อนของเชื้อแบคทีเรียตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

๒. ใช้ยาฆ่าเชื้อทำความสะอาดคอก เช่นกลุ่มกลูตาโรลดีไฮด์ กลุ่มแอมโมเนียมคลอไรด์ กลุ่มไอโอดีน โดยหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการฟุ้งกระจาย ซึ่งเชื้อไวรัสตัวนี้นอกจากจะถูกทำลายได้ง่ายด้วยยาฆ่าเชื้อโรคแล้ว ยังสามารถทำลายด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ ๕๖ องศาเซลเซียส นาน ๓ ชั่วโมง หรือ ๖๐ องศาเซลเซียส นาน ๓๐ นาที

๓. งดการเคลื่อนย้ายสุกรหรือสับเปลี่ยนคอกในช่วงที่พบการเกิดโรค เนื่องจากอาจทำให้โรคแพร่กระจายได้ง่าย